

I N D E X.

Propositum, Proprium.

Propositum in proposito operatur quantum oppositum in opposito, §. 1. q. 7. par. 1. ampl. 8. numer. 154. in fine fol. 188

Proprium quequam in mundo non habemus, §. 1. q. 1. sub num. 43. & 44. fol. 7

Prostibulum, Protestatio.

Prostibulum, & c. vide supra in verbo, Meretrix
Protestatio de damnis & interesse contra debitorum morosum an sit necessaria, & ad quid servat, §. 1. q. 7. par. 2. ampliat. 8. sub num. 263. 165. & 266. fol. 106

Protestatio contra illud, quod lex ex necessitate inducit sibi operatur, ead. ampliat. 8. sub numer. 300. fol. 212

Protestatio in his, que a protestantis potestate non dependent, non predesti, ibidem

Cambior, quid dedit cambii recusa, & solutio est eidem a debitoro mandata presentabit sibi ipse litteras cambii, & sibi ipse respondebit, & nolens eas acceptare, protestabit litteras, §. 6. gl. 1. n. 97. Et forma protestationis, n. 98. fol. 419. Quia protestatione facta duplex us acquirit, n. 99. fol. 440

Redire litteras cambii cum protestatione, & redire inanes, quid sint, §. 7. gl. 2. n. 11. fol. 443

Littera non possunt redire cum protestatione, quando ad est que ea vult solvere libere, aut cum protestatu, §. 7. gl. 2. n. 14. fol. 443

Forma protestationis litterarum, quando non solvuntur, §. 7. gl. 2. n. 16. & 17. fol. 443

Protestum, seu 7 qua quis solvit litteras cambii, quid sit, & Protestatio 5 quid operetur, vide supra in verbo, Cambium, & c. protestatio ibi, solvere, & vers. solvens, & infra in verbo, Solutio, & c. tertius etiam, & vers. etiam.

Prouincia, Prouisio.

Prouincia qualibet abundat in suo sensu, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 8. sub num. 211. fol. 199

Prouisio, que datur mandataro soluenti litteras cambii mandataro, vel exequenti aliud negotium, est merces, que datur ex ratione laboris, & aliquando ratione laboris, & periculi, §. 3. gl. 3. n. 1. fol. 411

Prouisio de stylo negotiatorum debetur etiam non conuentam, seu non promissa, sed tamen ad maiorem cautelam assignatur, §. 5. gl. 3. sub n. 2. fol. 412

Prouisio potest tunc conscientia accipi, ead. gl. 3. sub n. 3. & 4. fol. 412

Labor, & 7 propter quod debetur prouisio considerantur Periculum 5 in quatuor casibus, §. 3. gl. 3. sub n. 5. 29. vers. primum num. 30. & 32. fol. 412. 417. 418

Prouisio quanto sit, ead. gl. 3. n. 11. & 12. fol. 412. 413. Et an eadem sit pro maiori, & pro minori periculo, sub ead. num. 12. extens. 1. & 2. fol. 413

Prouisio an debeatur duplex, vel unica pro vno cambio, ead. gl. 3. n. 14. & segg. fol. 414. Quotuplex accipi possit pro cambio recurre pluries restituto, n. 15. & segg. Explicatur distinctiue duorum casuum, n. 20. fol. 415. Et quando pro cambio possint accipi plures prouisiones, n. 21. segg. fol. 416

Prouisio maior debetur pro periculo, & labore, quam pro solo labore sine periculo, ead. glo. 3. n. 10. & 31. fol. 412. & 418.

Proximus, Publicum, Publicanus.

Proximum diligere debemus, sicut nos ipsos, §. 1. q. 7. par. 1. sub num. 72. vers. ceterum fol. 147

Publica res, & c. vide infra in verbo, Reliquiosus: Publicanus qui, & vide dicatur, §. 3. gl. 4. sub nu. 2. fol. 423

Publicanus non presumitur bonus vir, & connumeratur inter peccatores, ibidem

Publicani habent notorium, & famosum nomen latronum, & c. §. 3. gl. 4. n. 3. fol. 423

Ponitus, Pupillus.

Ponitus sufficienter in foro exteriori, adhuc puniri debet in foro interiori, §. 1. q. 1. n. 31. fol. 6

Pupillus caret consensu, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub nu. 70. fol. 267

Pupillus obligatur naturaliter, ead. ampl. 19. num. 73. fol. 267. Declaratur num. 75

Quadrans, Qualitas.

Quadrans est quarta pars asse, §. 2. gl. 3. sub nu. 21. fol. 316. Siegue sunt tres uncie ex duodecim, sub n. 31. fol. 318

Quadrans in Verbo conduntur ponderosi, & quare, §. 2. gl. 5. sub num. 123. vers. Rome, fol. 352

Qualitas, superueniens enti, reponens in diuersa specie, §. 7. gl. 5. num. 159. fol. 481

Quies, Quinarius.

Quies humanam quod habet vim turbandi, prohibendum est, §. 1. q. 1. sub n. 1. vers. ut quod, fol. 7

Quinarius, vide supra in verbo, Grossus.

Quincunx, Quod potui.

Quincunx sunt quingue uncie ex duodecim, §. 2. gl. 3. sub nu. 33. fol. 318

Quod potui, nolui, quod volui, adimplere nequius declaratur hac regula, §. 1. q. 7. par. 3. limit. 7. sub n. 10. fol. 297

Rapere, Rapina, Ratio.

Rapinens tenetur restituere, & c. §. 1. q. 7. par. 4. ampl. 19. num. 63. fol. 263

Titia sunt de ratione rapinae, & quomodo rapina differat a furto, ead. ampl. 19. sub num. 64. fol. 163

Rapere, & c. vide supra in verbo, Inueniens.

Ratio legis si non sit expressa, an sit attendenda, vel si in herendum verbi legis, & quid sit unica tantum ratio reddi possit, §. 1. q. 2. n. 514. & 515. fol. 87

Ad rationem naturalem recurrendum est, ubi dubitatur de intellectu alicuius legis positivae, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub num. 15. confirmat. 2. fol. 255. & 7. gl. 2. n. 35. fol. 466

Rationem querere ubi habemus sensum, est imbecillitas intellectus, §. 7. gl. 2. sub num. 5. fol. 446

Cessante ratione legis, an cesset lex, vide supra in verbo, Causa, & c. cessante.

Ratificatio, Ratihabitio.

Ratificatio sortium effectum si fiat tempore, quo ratificatio potest fieri, §. 6. gl. 1. sub n. 28. fol. 229. Vide supra in verbo, Maritus si post morte & verbo, Confirmatio. Et hoc

I N D E X.

hoc est verum, quando agitur de preiudicio tertij, ceterum si ageretur solum de preiudicio ipsius ratificatio, nu. 30. in fine, fol. 429

Ratiocinia, Recambium.

Ratiocinia cum literis non multum conueniunt, §. 1. q. 2. nu. 21. in fine, fol. 101

Recambium, & c. vide supra in verbo, Cambium, & vers. recambium

Reclamatio, Recreatio, Reclitudo.

Reclamatio quid sit, §. 8. gl. unica, num. 1. fol. 487

Recreatio est licita, vide supra in verbo, Ludus, & vers. frugienda

Reclitudo in propensio quemodo instituitur, §. 1. q. 1. sub num. 17. fol. 3

Reclitudo, & c. vide supra in verbo, Iustitia, & in verbo, Lex natur alis, & vers. naturalis & positiva.

Redimere, Referens, Relatum.

Redimendi pactum ad libitum emptoris an faciat emptiorem illicitum, §. 1. q. 1. sub num. 473. & segg. fol. 79

Si res empti interim pereat, an eque emptor declaratur velle, ut venditor redimat, perit emptorium, §. 4. 78. fol. 80

Redimendi censum facultatis non praeribitur, vide supra in verbo, Praeripio, & vers. censum

Redimendi facultas minuit, & auget pretium, vide supra in verbo, Pretium, & vers. reuocare di.

Quicquid est in relato, est in referente cum omnibus suis qualitibus, & vers. & proprie, §. 7. gl. 3. sub num. 28. fol. 460

Regala.

Regule aliquarum Religionum, ut transgressores non obligent ad culpam, & peccatum, ex primis initio, quod nolunt obligare, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub num. 33. Sed an adhuc obligent, & uniuersa sit expressio, num. 34. fol. 261

Rei vindicatio.

Rei vindicatio datur domino rei, nullo etiam restituto pretio, §. 1. q. 7. par. 1. ampl. 19. sub num. 82. vers. extendere, fol. 268

Religiosus.

Religiosus, res an, & quando a nostro commercio sint Sacra, & c. excopta, §. 1. q. 1. sub nu. 536. excopt. 1. 3. Publica, §. 1. q. 1. sub nu. 536. excopt. 1. 3. fol. 95

Videns reuereuoliam, commisit crimen lesa religionis, ea. q. 1. sub num. 156. excopt. 3. extens. 2. fol. 93

Religiosus, & c. vide supra in verbo, Clericus, & infra in verbo, Sacerdos.

Remittere.

(Non remittitur peccatum, nisi restituatur ablatum) quomodo procedat, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. num. 63. fol. 263

Remissio an habeat locum in contractibus, & in delictis, §. 2. gl. 3. num. 207. fol. 365

Remittens damna, & interesse, non censetur remittere principale, §. 7. gl. 1. sub num. 9. fol. 454

Remittere, & c. vide infra in verbo, Remunitio.
Remittere pecunias, est verbum, quo statimur mercatores, & si dicitur remittere, qui est creditor, §. 3. gl. 1. num. 1. fol. 410
Remittere debitum dicitur creditor, si debitorus restituit cautionem scripturam, §. 2. gl. 5. num. 61. fol. 341

Renunciatio.

Renunciatio, seu remissio est strictissima natura, ideo que in ea non veniunt, nisi expressa, dubia autem interpretantur in fauorem renuntiantis, §. 2. gl. 5. num. 56. fol. 340

Renunciatio, seu remittere an dicatur dominus directus, & c. & socius in societate officij, & c. vide supra in verbo, Emphyteota, & vers. dominus directus, & infra in verbo, Societas officij, & vers. si de iussu quem, & vers. fructuum solutio

Renunciatio, seu remissio facta de cetero a creditore, vide supra in verbo, Decretor.

Repraesentare, Repudiatio.

Repraesentare potest vnus personam duorum, §. 6. gl. 1. n. 25. vers. si nem, num. 34. & sub num. 7. fol. 429. 430

& 430. Ideoque creator, solvendo sibi ipse repraesentat debitorem, & c. & conuerso, debitor, solvendo sibi ipse repraesentat creditorem, eodem num. 25. fol. 429. Explicatur, num. 34. fol. 430

Repudiate, & alienare, non est idem, vide supra in verbo, Alienatio, & vers. prohibita

Repudij libellum dare permittebatur Iudaeis, & c. vide supra in verbo, Iudaei.

Res inter alios acta.

Res inter alios acta, alius an & quando prauidet, §. 7. gl. 5. sub num. 88. vers. sed hic, & confirm. 3. fol. 470

Rescissio.

Rescissio venditionis quotuplex contingere possit, §. 1. n. 4. 2. & segg. fol. 80

Pactum rescissiuum, seu resolutiuum, censetur semper appositum fauore adimplentis tantum, eadem q. 1. numer. 344. Explicatur, num. 360. & 361. fol. 62. 63. & 64

Volens rescindere contractum, debet prius restituere, quod habuit ex illo contractu, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 8. sub num. 41. vers. ratio, & num. 194. fol. 186. & 195. Et an illud teneatur offerre non solum verbaliter, sed etiam realiter, n. 143. Et an teneatur offerre ex se, etiam parte non opponente, n. 144. fol. 186. Ubi est praerit, ut opponat, n. 145. Et ubi dicitur ex oppositione non obstante, procederet, & c. est appellandum, num. 146

Resolutiuum.

Resolutiuum, & c. vide supra in verbo, Rescissio.

Restitutio.

Restitutio rei an, & quando fieri debeat, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. num. 56. & segg. fol. 261. & par. 3. limit. 18. num. 4. fol. 308

Actum peccaminosum faciens, indeque quassum sumens an & quando teneatur quassum restituere, §. 1. q. 1. n. 111. & segg. n. 117. & segg. sub n. 341. vers. ad primum

Aichi Gakuin University Library & Information Center

I N D E X.

fol. 10 & 92. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub n. 59. vers. de- clara, & latus num. 99. & seq. num. 105. & omnino num. 108. fol. 141. 242. Administratori rei, pma. tutori, depositario, & simili- bus, restitui debet res, furto illi subtrahita, vide supra in verbo, Fur. vers. fur. rem. Advocatus debet restituere, quod a cliente, lite pendente, emit, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub numero 124. fol. 280. Advocatus quod habuit, ut iniustum praestaret patrocinium, debet restituere, ead. ampl. 19. nu. 103. fol. 275. Advocatus, Aris, Curfors, Index, Medicus, Negotiator, & Similes, an, & quando teneatur restituere quod in eorum exercitio, seu officio extorsit, eadem ampl. 19. nu. 124. & seq. fol. 280. Alienam quod est, debet restituere §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub num. 60. & sub nu. 82. illatione 9. fol. 263. & 268. Siue quod alienum accepit, sevet, esse alienum, si ve severis preta, sub eodem num. 82. vers. extende. Et tenetur restituere, si extas, sit minus, debet solvere viola- torem, & quanti plurimi, sub eodem num. 82. subexten- tenf., fol. 269. Debetque solvere, etiam si nullam inde perceperit utilitatem, sub eod. num. 82. subexten. 2. fol. 269. Imo si accepit interuolose, tenetur in utro- que foro non solum restituere, sub eodem nu. 82. restituti- one 5. ead. fol. 271. Sed tenetur etiam ad duplam, seu quadruplam, sub eodem n. 82. subexten. 3. fol. 269. Aitrogolus, vide infra vers. mathemeticus. Bello capti, an restitui debeant, & c. remissio, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub nu. 82. restituti. 1. fol. 269. Capuccinus, quod habuit a vero domino, sed contra re- gula prohibitionem, an & eius tenetur restituere, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. num. 96. in fine, fol. 274. Commodatarius an debeat restituere commodatori, etiam si esset fur, & c. §. 2. gl. 5. num. 33. & 35. fol. 338. Depositorum, furtum a monacho, seruo, filiusfamilias, & simi- lis, an possit eis tuo restitui sine auctoritate Abbatis, Prelati, domini, patris, & c. eadem gloss. num. 34. & 35. fol. 338. Depositarius anteneatur restituere depositori, etiam si depositor esset fur, & c. §. 1. gl. 5. num. 33. & 35. fol. 338. Depositarius non tenetur restituere in loco, ubi manet de- positor sed in loco ubi manet ipse oppositarius, §. 2. gl. 5. sub nu. 230. confir. 3. fol. 307. 168. Depositarius monete sine transiitione dominij, tenetur restituere monetam in eadem specie, & non liberatur, solvendo etiam, §. 2. gl. 5. sub num. 114. fol. 367. Ecclesia si quid sine solemnitate dederit, debet ei resti- tui, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. num. 81. fol. 268. Eleemolynas acceptas quando quis restituere debeat, vide supra in verbo Eleemosyna, vers. restituere. Emetus rem alsam an, & quando restituere teneatur, & quid de pretio, vide supra in verbo, Emptio, vers. emens. Errore si quid fuerit datum, debet restituere, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. nu. 77. & 80. fol. 268. Extortum a iudice, seu quovis ratione iurisdictionis, semper est restituendum, ead. ampl. 19. numero 125. fol. 280. Finem malum habenti non est restituendum, si re restituata turpiter usurus esset, §. 1. q. 7. par. 3. limit. 18. nu. 4. fol. 308. Fur est, qui non restituit, quod debet, §. 2. gl. 5. sub nu. 66. vers. confirmatur, fol. 342.

Furti etiam an restitui debeat, §. 1. gl. 5. num. 33. & 35. fol. 338. Fur tenetur restituere, vide supra in verbo, Fur. vers. fur. tenetur. Furtiosus si quid dederit, est ei restituendum, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. num. 76. Heres an, & quando teneatur restituere hereditatem, & c. require supra in verbo, Heres. Hypocrita tenetur restituere, & c. vide supra in verbo, Hypocrita. Incapax an quod sibi a vero domino datum est, teneatur restituere, & c. §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. num. 93. & seq. fol. 273. Inhabilis ad contrahendum, non tenetur restituere, quod sibi datum est, eadem ampl. 19. nu. 97. fol. 274. Iniure acceptum, debet restituere, & c. eadem ampl. 19. sub nu. 58. vers. tertio, fol. 162. Inveni a res an, & quando debeat restituere, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub numero 82. vers. it. 6. cas. 1. & seq. fol. 271. Iudas pretium, quod habuit ex prodicione, restituit, ead. ampl. 19. num. 104. in fine, fol. 276. Iudex, quod habuit, ut ferret sententiam, an, & quando tenetur illud restituere, eadem ampl. 19. num. 100. & seq. & num. 107. fol. 271. Iurisdictionis auctoritate extortum, debet restituere, vide supra in verbo extortum. Lacione alterius acquisitum, quamvis modico sit lesse, debet restituere in foro conscientie, eadem ampl. 19. num. 123. fol. 280. Et quid, si lesus, sit, vel non sit sagax, & prudens, nu. 78. fol. 268. Legatarius si ex imperfecto testamento habuit legatum, vel habuit integrum, non detrahitur falcidia, anteneatur restituere, vide supra in verbo, Legatarius. Lex si prohibeat aliquid fieri, & quis faciat, & ex illo fa- cile lucratur an tenetur restituere, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. numer. 55. & sub numero 105. confirmat. 3. fol. 261. & 276. Locus, in qua res domino restitui debet, an sit ille, ubi manet dominus, vel ille, ubi manet debitor, vel ille, in quo res fuit accepta, seu in quo reperitur, §. 2. gl. 5. sub nu. 340. confirmat. 3. & 4. & sub nu. 241. in spec. 4. per totam, fol. 368. 369. Ludo acquisitum an, & quando sit restituendum, vide supra in verbo, Ludus, vers. restituere. Multa acquisitum debet tanquam extortum restituere etiam si contrahens non sit repressus, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. nu. 122. fol. 280. Malum si quis sit paratus committere, & ne committat sibi aliquid detur, an debeat illud restituere, eadem ampl. 19. numero 104. 105. & 109. fol. 275. 276. 277. Mathematicus seu astrologus, & c. eadem ampl. 19. sub num. 98. numer. 106 & seq. & sub numero 111. fol. 274. 276. & 278. Meretricis an tenetur restituere quod ex meretrici la- crata est, eadem ampl. 19. num. 98. & seq. 106 & seq. & sub n. 111. fol. 274. 276. 278. Metu datum, debet restituere, eadem ampl. 19. sub numer. 67. sub illatione secundam, fol. 264. Monetam reprobam si quis solverit creditori, tenetur restituere id, quod desuit, seu bonam dare, etiam si il- lam reprobam alio sibi solvisset, & ipse ignoranter sol- visset, §. 2. gl. 5. num. 134. fol. 331. Nullus si sit contrahens, an quod ex eo acceptum est, sit re- stituendum, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. n. 83. & seq. sub

Aichi Gakuin University Library & Information Center

I N D E X.

sub numero 110. vers. scil. ad quartam, fol. 413. 167. 277. Penitentia de peccato non sufficit in eo, qui tenetur restituere, eadem ampl. 19. sub num. 63. fol. 263. Decla- ratur, esse verum, quando potest restituere, secus si non potest, sed eodem num. 63. vers. declara. Possessor an, & quando teneatur restituere, vide supra in verbo, Possessor. Praeoccupans an, & quando teneatur restituere, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub num. 81. restituti. 1. & num. 117. & seq. fol. 269. 280. Pupillos si quid contrahendo dederit, debet ei restituere etiam in foro animae, eadem ampl. 19. sub numero 58. 68. 71. & seq. fol. 261. 267. Receptibilis si sit contrahens, quod ex eo est datum, quan- dum contractum non rescinditur, non restituitur, eadem ampl. 19. num. 110. & 121. fol. 280. Sententia lata ex falsis probationibus, vel praesumptionibus, si quis propter eam solvatur, est restituendum, ead. ampl. 19. sub n. 81. illat. 1. & n. 84. fol. 272. Solemnitatis actus, seu contractus omittis, quod ex illo actus, seu contractus est datum, videtur, quod possit restituere in foro conscientiae, eadem ampl. 19. sub num. 58. 69. & 114. fol. 262. 267. & 278. Et quod etiam is, cui restituere non possit restituere iura conscientiae, sub eodem num. 58. Impugnatum iudicium, vers. contra se- cundum, fol. 162. Solutum ex obligatione naturali, restitui non debet, quamvis de iure civili esset indebitum, vide supra in verbo, Debitor, vers. debitum si quod est, in verbo, Legatarius. Sponione acquisitum an, & quando sit restituendum, vide infra in verbo, Sponio, vers. restituere. Testis, quod habuit, ut ferret testimonium, an debeat restituere, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. n. 100. & seq. & n. 107. fol. 274. & 276. Vitium credens facere contractum, & faciens licitum, non tenetur restituere quod ex illo contractu ac- quisivit, licet faciendo idem contractum contra con- scientiam, peccaverit, eadem ampl. 19. sub n. 9. vers. declara, in fine, fol. 163. Usurarius tenetur restituere, ead. ampl. 19. num. 64. fol. 263. Usurarium restitutio in certis casibus non fieri debeat, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 10. num. 95. fol. 240.

Retrangoli, Retrovendere. Retrangoli, vide infra in verbo, Stochi. Retrovendendi pactum, ex diversis consuetudinibus presu- mitur, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 10. sub nu. 31. vers. adverte, fol. 235. Retrovendendi pactum, & c. vide supra in verbo, Pre- tium, vers. retrovendendi. Rex, Rigidum. Rex licet in accipiendo coronam soleat liberare debito- res, tamen non liberat eos, qui hac spe debita contra- xerunt, §. 7. gl. 5. num. 152. in fine, fol. 480. Rigide nimis agi non debet, §. 1. q. 1. sub num. 18. fol. 3. Rifus, Robba. Risum sequitur fletus, §. 1. q. 1. sub num. 86. vers. tertia ratio, fol. 15. Robba & bona, seu opes, idem sunt, sed diversis respectibus, §. 1. q. 1. sub num. 59. vers. in foro, fol. 10. Roma, Romani. Roma non desunt occasiones negotiandi pecunias in variis commerciis, §. 1. q. 1. par. 2. ampl. 8. nu. 229. fol. 199. Roma iustitia & boni mores magis, quam ubi, debent splendescere, §. 1. q. 1. nu. 125. declar. 2. fol. 22. Ideoque commercia, qua suspecta sunt, non admittuntur, & c. sub num. 305. fol. 56. Et contra debitores, conventos pro interesse, remisse proceditur, q. 7. par. 2. ampl. 8. num. 231. in fine, fol. 100. Romani spectant e fidei simulatum in Hannibalis castra reditum non probantur, §. 6. gloss. 1. numero 16. fol. 428. Rompicolli, Rota, Rumor. Rompicelli, vide infra in verbo, Stochi. Rota auctoritas magna, non tamen habet vim legis, §. 1. q. 7. par. 2. ampliat. 8. numero 219. & 220. fol. 197. 198. Rota prudentia, & religio laudatur, quamvis nimis ar- due videatur agere contra creditores, praetendentes interesse, ead. ampl. 8. sub n. 235. & 234. fol. 203. 204. Rumor, vide supra in verbo, Fama. Sacerdos, Sacerdotium. SACERDOTI, servientis Ecclesiae, celebrando mis- sam, debetur merces condigna, & c. §. 1. q. 7. par. 1. sub num. 74. fol. 147. Sacerdotis igitur omnia est proprium studere divitiis, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 11. sub num. 8. vers. illud, fol. 245. Sacerdotium est invendibile, §. 1. q. 1. sub numero 556. exempl. 7. fol. 96. Sacramentum. Sacramentum est invendibile, §. 1. q. 1. sub n. 556. exempl. 7. fol. 96. Sacramentorum cognitio pertinet ad Theologos, ead. q. 1. nu. 20. fol. 4. Sacra res, vide supra in verbo, Religiosa. Salarium. Salarium, siue merces non conventa an & quando de- beat, §. 3. gl. 3. num. 2. fol. 412. Saperis, Sapientis. Sapere noli plus, quam necesse est, §. 1. q. 1. sub numer. 18. fol. 3. Sapientum non est panis, ead. q. 1. numer. 43. vers. si- nem, fol. 7. Scartafaccium. Scartafaccium est liber, & c. vide supra in verbo, Cam- binus, vers. scartafaccium. G

I N D E X.

Sciens. Sciens, & dubitans quando equiparentur, §. 1. quast. 7. par. 2. ampl. 19. sub n. 82. ver sic. intellige. fol. 269. Scientia. Scientia casus sinistra, &c. vide supra in verbo, Casus, ver sic. notitia.

Scire. Scire heredem extare an & quando presumantur creditores, qui faciunt, de pari curatorem hereditatis tacentis, §. 7. gl. 6. num. 12. & 13. fol. 484.

Scorpius, Scriptum. Scorpius ledit & sanat, §. 1. q. 1. sub num. 57. fol. 10. Scriptura sine tempore an & quando probet, laice resoluitur cum distinctione, §. 2. gl. 1. num. 8. & seg. nu. 19. & seg. fol. 310. & 311. Et cum eadem distinctione, quando adesse error in tempore, num. 12. & seg. fol. 310.

Licit errore temporis vincitur scriptura, tamen, consilio de errore, veniant actus validus, ead. gloss. 1. sub num. 35. fol. 312.

Solemnitates scripturae quae sunt, ead. gl. 1. sub num. 37. fol. 312.

Solemnitates scripturae requiruntur, non ut actus iure, & recte geratur, sed ut probetur veritas actus, adeoque si error veretur in solemnibus scripturae, & non in solemnitate actus, non vitiantur actus, ibidem.

Scriptura sine loco an, & quando probet, & an continere debeat etiam locum loci, &c. §. 2. gl. 1. num. 1. & seg. & nu. 5. fol. 313.

Scrupulositas, Scrupulus. Scrupulositas nimia reprehenditur, §. 1. q. 1. num. 17. in fine, & sub num. 18. fol. 3.

Scrupulus conficitur ex sex siliquis, seu, quod idem est, ex 24. granis, §. 2. gl. 3. num. 36. fol. 318.

Scutus. Scutus quare pyramidato hieroglyphico in verso significetur, §. 2. gl. 3. num. 1. fol. 314.

Scutus unde dicitur, eadem gloss. 3. num. 2. & 3. in fine, fol. 315.

Scutus est sexagesima quinta pars unius marchae, ead. gl. 3. num. 8. & 11. fol. 315.

Scutus laice dicitur nummus aureus ead. gloss. 3. num. 8. fol. 315.

Scutus, & nummus, seu solidus aureus idem est, ead. gloss. 3. sub num. 15. fol. 315.

Scutus aureus apud Genueses, prout est imaginarius, sumitur a quo voce, nam in uocacione negotii tam contractus valet semper fol. 20. seu unam libr. in auri, §. 2. gl. 3. sub num. 16. fol. 316. Et in negotio (praesertim cambii) contrahendo, valet immobiliter libris tribus, & solidis octo, seu (quod idem est) fol. 68. §. 1. quast. 5. num. 55. fol. 119. & latius, §. 5. gloss. 2. sub numero 1. in tertio, & quarto solidi, & in 3. notum. fol. 425. Et est sensus filius, d. q. 5. numer. 55. in fine, & §. 6. gl. 1. sub num. 23. fol. 429. Quo emunt, & vendunt semina

marcharum similiter filium, cuius pretium variatur singulis nudinis, & semper est inferius solidi 68. d. gl. 3. num. 17. & 69. fol. 316. 321.

Scutus tam varia acceptio videtur ad pallianda lucra, quae non expectantur decem diebus, &c. §. 2. gl. 5. num. 2. fol. 425.

Scutus aureus semper valet ultra decem siliquis Romanis, seu decem regales Hispanos, &c. §. 2. gl. 3. sub num. 23. ver sic. videmus. fol. 316.

Scutus, seu ducatus hodie est drachmalis, hoc est, pendet unam drachmam, ead. gl. 3. num. 41. fol. 318.

Scutus aureus ex quot denariis aereis consistit, ead. gl. 3. sub num. 24. fol. 316. Et ex quot quadrantibus, numer. 77. fol. 322.

Scutus aureus intelligitur de auro viginti quatuor caratorum, ead. gl. 3. num. 50. fol. 319.

Scutus quinque stamparum, qui sunt, §. 2. gl. 3. num. 71. fol. 321. & §. 5. gl. 3. num. 2. fol. 425.

Scutus aurei pretium saepe variatur, & quia ex causa, §. 2. gl. 3. num. 72. fol. 322.

Scutus aureus quanti valeat in Hispania, eadem gl. 3. num. 73. & 76. Rome, num. 74. & 77. & Genue, num. 75. fol. 322.

Scutorum aureorum plures species, ad gloss. 5. numer. 78. fol. 322.

Scutus argenteus Genuesis aequivalet scuto auro quinque stamparum, §. 5. gloss. 3. numer. 1. & 2. fol. 435.

Marcharum scuti pretium, §. 1. q. 5. num. 56. & seg. fol. 119. In Gallia, num. 59. Lugdani, num. 60. & 68. fol. 120. Pretium scuti marcharum late, & dist. recte declaratur, §. 2. gl. 3. n. 69. & seg. fol. 321. & §. 9. num. 2. fol. 488.

Marcharum scuti emuntur solutione anticipata, §. 1. q. 5. nu. 69. fol. 120. Et emuntur variis modis, vide supra in verbo, Cambium, ver sic. moneta.

Marcharum scutus est aureus, & quodlibet pars ipsius, §. 2. gl. 1. sub num. 12. fol. 315.

Scutus marcharum est filius, &c. ead. gloss. 3. sub num. 23. 17. & 67. fol. 316. & 321. & §. 6. gl. 1. sub num. 23. fol. 429. & §. 9. num. 1. & 2. fol. 489. & 490.

Scutorum marche valor solvi debet in scutis quinque stamparum, ead. gl. 3. num. 71. fol. 321.

Semis, Semiuncia.

Semis, moneta, remissive, §. 2. gl. 3. sub num. 27. fol. 317.

Semis sunt sex unciae ex 12. ead. gloss. 3. sub numer. 33. fol. 318.

Semiuncia, moneta, remissive, §. 2. gl. 3. sub num. 27. fol. 317.

Senectus, Senilis.

Senectus, vide supra in verbo, Memoria, ver sic. senectus. Senilis ubi habemus, &c. vide supra in verbo, Rationem querere.

Sententia.

Sententia iniuncta committitur inter casus fortuitos, &c. §. 1. q. 1. sub num. 137. fol. 25.

Sententia, & vendit non possunt, ead. q. 1. sub numer. 56. Iudicia. Exempl. 7. ver sic. res. fol. 96. & 97. par. 2. ampl. 19. sub num. 101. fol. 275.

Sententia, lata ex falsa, & erronea presumptione, siue sit praesumptio iuris, siue iuris, & de iure, licet sit iniuncta, & incutur in foro exteriori, tamen est iniuncta, & non iunctur

I N D E X.

incutur in foro interiori, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub n. 83. dilat. 1. & num. 84. & seg. fol. 272.

Sententia, lata ipso iure, laicis operatur effectum suum, non expectat decem diebus, &c. §. 2. gl. 5. numer. 434. fol. 395.

Sententia pro uxore, repente dote, lata contra maritum vergentem ad inopiam, impedit creditores posteriores, agentes contra bona mariti, §. 7. gl. 5. num. 86. Sed non advocat possessionem pignoris a tertio creditore, num. 88. fol. 470.

Spoliare non dicitur iudex qui ex sententia, lata pro uxore contra maritum vergentem ad inopiam, & reproducta, & servatis terminis, non aliter probata inopia viri condemnat tertium possessorem, §. 7. gl. 5. sub num. 88. ver sic. infra, & seg. fol. 470.

Sententia, lata contra unum, non nocet tertio non citato §. 7. gl. 3. sub num. 88. fol. 470.

Sententia, lata super admissione ad cap. Odoratus, ad favorem clericis, vel super admissione ad cessionem bonorum ad favorem laici contra unum creditorem, an & quando praevaleat aliis creditoribus, non citatis, §. 7. gl. 5. numer. 137. & seg. & praesertim num. 139. in fine, fol. 477. & seg.

Sententia, lata cum legitime contradicere, id est cum eo, cuius principaliter interest, & a quo alii habent ius consecutum, facti ius quoad omnes, secus si alii habeant aequale ius, & non consecutum, §. 7. gl. 5. nu. 138. & 139. fol. 477.

Sententia, qua non sufficitur ex aliis, dicitur notorie iniuncta, ideoque aequiparatur sententiae nulle & dicitur spoliativa, §. 7. gloss. 5. sub num. 88. ver sic. sub infero, & seg. fol. 470.

Sententia quando dicitur lata super statu persone, eadem gl. 3. sub num. 88. confirm. 2. & nu. 139. in fine, fol. 470. & 477.

Sententia, lata super statu persone, an praevaleat omnibus eadem gl. 5. num. 141. & seg. fol. 408.

Sententia inter locutoria, vide supra in verbo, Interlocutoria.

Servus, Servitus.

Servi sunt qui capiuntur in bello, sed cum distinctione, §. 1. q. 1. num. 69. ver sic. finem. fol. 11. Sed non sunt, nisi post quam sunt ducti intra praesidia hostium, sub num. 145. fol. 26.

Premium servo an et solvi debeat, eadem q. 1. sub num. 333. fol. 91. & quast. 7. par. 2. ampliat. 19. numer. 95. fol. 273.

Res sua sibi non servit, §. 2. gloss. 5. sub numer. 89. in spec. 1. fol. 345.

Servitus, seu 7 est duplex, &c. §. 1. quast. 1. numer. 69. fol. Capiuntur §. 11.

Sextans, Sextertius, Sextula.

Sextans sunt duae unciae ex duodecim, §. 2. gl. 3. sub num. 33. fol. 318.

Sextertius, moneta, remissive, §. 2. gl. 3. sub numer. 27. fol. 317.

Sextula, moneta, remissive, §. 2. gloss. 3. sub num. 27. fol. 317.

Siclus, Siliqua, Simonia.

Siclus, moneta antiqua, valet viginti obolos, §. 2. gloss. 3. sub num. 19. & sub num. 37. fol. 316. 318.

Siliqua constat ex quatuor granis, §. 2. gloss. 5. num. 36. fol. 318.

Simonia est gravius delictum, quam usura, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 10. num. 84. fol. 237.

Simulatio, Societas, Socius.

Simulatio de contractu licito ad contractum licitum, non est prohibita, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 10. sub num. 29. fol. 224. & par. 3. l. i. nu. 7. numer. 4. fol. 297. Cavendum tamen est, ne ex scriptura simulata possit alteri ex contrahentibus damnum oriri, §. 3. gl. 3. sub n. 34. ver sic. tamen fol. 418. Sed de contractu illicito ad licitum, est prohibita, dicta ampl. 10. numero 30. & seg. fol. 224.

Simulatio sine iniustitia, est licita indistincte, §. 6. gl. 1. sub num. 75. fol. 436.

Simulatio in fraudem usurarum quando dicitur, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 10. num. 30. & seg. fol. 224.

Simulatio, nisi habeat in se nullum inlicitum, non potest dici usuraria, ead. ampl. 10. num. 30. & seg. & praesertim n. 35. fol. 224. 225.

Simulatio quando est a parte emptoris, & venditoris, an contractus tunc sit validus, eadem ampl. 10. num. 30. & 31. fol. 224. Et quid in utroque foro, quando est a parte venditoris tantum, qui non habet animum vendendi, & emptori est notus, aut ignotus antea, venditoris sub num. 33. Et quid in utroque foro, quando est a parte emptoris, qui habet animum accipiendi pro pignore, num. 34. fol. 225. & ampl. 17. num. 35. fol. 250.

Simulatio ad fraudandum displicuit Romanis, §. 6. gloss. 1. num. 16. fol. 428.

Societas inter potentem, & debilem, quia potest pati inaequalitatem, non facile inveniunda, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 10. sub num. 75. ver sic. nomen. fol. 235.

Societas dicitur, si quod communi nomine fiat, §. 7. gl. 3. sub n. 17. fol. 17. fol. 459.

Societas, in qua unus conficitur plus opera, & industria, & alius plus pecunia, &c. non est illicita, §. 5. q. 7. par. 2. ampl. 9. num. 2. fol. 214.

Societas an possit contrahi cum pacto, quod capitale sit semper salvum, ead. ampl. 9. num. 3. & seg. fol. 214. Sed est regulariter usuraria, quia in societate non debet unus habere caput sanum, & alius fractum, §. 3. gl. 3. n. 35. fol. 418. Declaratur num. 36.

Perculum pecuniae, data in societate, spectat ad dantem, §. 3. gl. 3. sub num. 33. & 34. in fine. fol. 418. Potest tamen dari cum pacto, quod periculum sit commune, faciendo communem pecuniam, n. 35. in fine. Impossibile est per unam alterius contractus dari ut totum periculum spectet ad eum, cui datur pecunia, n. 36.

Societas potest cum triplici contractu ita mixta, ut unus socius habeat capitale semper salvum, & certam partem lucri, §. 3. gl. 3. num. 36. & seg. in quibus tolluntur obiectiones, & declaratur Sextus 17. constitutio de societate, fol. 418. & seg. Et potest in societate si isti tres contractus non fiant ex intervallo, sed uno, eodemque tempore, n. 38. & 39. fol. 614. & 419.

Negotiator potest publice notificare, se accepturum pecunias in societatem, cum pacto de essentia de capitale ad rationem quatuor pro centenario, & lucri certi quatuor pro duodecim, &c. ead. gl. 3. n. 40. fol. 420.

Societas simulata, qua in veritate sit inlicita, est licita, & que hoc fit, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 17. numer. 9. & 18. fol. 249. & 250. Et quando an rei veritate sit societas, & ita socii intelligentes tamen si instrumentum

Aichi Gakuin University Library & Information Center

INDEX.

cauor de mutuo, debet illud instrumentum deleri, §. 1. gl. 3. sub nu. 14. vers. sic. tamen. fol. 418.
Sicut V. constitutio prohibet societates, in quibus capitulum debet esse solutum, ead. gl. 3. sub numer. 35. fol. 418.
Declaratur, numer. 37. fol. 419. Et habetur, §. 9. num. 46. fol. 419.
Socius non potest eo pacto intrare societatem, ut alter socius sit, iusto assessorio pretio recepto, obligatus assessorare capitale, ead. gl. 3. sub num. 37. re ipsa prima. fol. 419.
Vniuersitas societatis differt à singulis sociis, presertim quando non repraesentant nomen sociale, §. 1. q. 1. nu. 450. fol. 76.
Compenatio inter unum, & alium socium non potest fieri de eo, quod debetur omnibus sociis, seu vniuersitati, societatis, eadem q. 1. nu. 450. fol. 76. & §. 6. gloss. 1. n. 95. fol. 419.
Alius potest pecuniam deponere apud mercatorem, per vniuersitatem eius assessorare capitalis, & certis lucris, §. 1. gl. 3. num. 41. fol. 420.
Æqualitas in omnibus contrahibus requiritur, sed præcipue in societate, ead. gl. 3. num. 30. fol. 421.
Leontina societas qua dicitur, & quare, ibidem.
Sociali nomine obligati possunt conveniri in solidum, §. 7. gl. 3. num. 22. fol. 459.
Socius licet non teneatur ultra quam fecere potest, quid tamen si in societatis instrumento iurauerit, §. 7. gl. 5. sub num. 125. fol. 476.
Socius, in vendens pecuniam societatis, &c. vide sup. in verbo, Mora, vers. sic. socius.

Societas humana.

Societas humana post lapsum naturam non stare: sine reuersione diuisione, §. 1. q. 1. sub num. 49. fol. 8.
Societas humana necessaria, prohiberi non possunt, ead. q. 1. sub num. 47. vers. quod est, & num. 73. fol. 8. & 12. & 7. par. 2. ampl. 10. sub num. 44. vers. verum, quia fol. 228.
Quod habet vim societatem humanam turbandi, illud prohibendum est, §. 1. quæst. 1. sub n. 41. vers. at quod fol. 7.

Societas officij Rom. Curie, Socius.

Adimplens pro parte sua contractum societatis officij, potest agere ex illo contractu, sed non adimplens, non potest agere, vide infra vers. fidei iuramentum.
Assessoratus qua ratione videatur similis societas officij §. 1. q. 1. num. 293. fol. 54.
Census vtilitatis, & quomodo differant, §. 1. q. 1. sub Societas vtilitatis, n. 281. fol. 53.
Compenatio an admittatur ad inuendam societatem officij, §. 1. q. 1. nu. 217. & seg. q. 2. 29. & seg. fol. 40. & seg.
Constitutione Pontificum super societatibus officij, §. 9. n. 47. 48. & 49. fol. 456. & seg.
Contractus societatis officij hodiernæ quomodo in substantia concipiatur, §. 1. q. 7. par. 1. sub nu. 88. fol. 155.
Damni & interesse ratione potest socius, probatus requisitus, remittere fructus, quos ex societate officij nulliter contraxit, percepisset, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 10. nu. 27. fol. 289.
Damni emergentis, seu 7 interesse si creditor societatis officij lucrari cessantis §. sic velut evitare, & illud à debitore confisari, & proinde accipiat ipse pecuniam ab alio in societate officij, debet probare moram sui debitoris, & quod, nisi accepisset ab alio pecuniam in societate passus esset tale damnum emergens, vel cessasset à tali lucro, & ulterius debet accipiendam pecuniam, declarare, & notificare, quod eas accipit ad commodum, & incommodum debitoris, §. 1. q. 7. p. 2. ampl. 8. sub num. 249. 251. & 252. fol. 203. & seg. Hancque declarationem debet facere in ipso instrumento societatis, & certiorare ipsum debitorem, d. numero 252.
Didicere societatem officij, vide infra vers. solvere.
Dolo ductus ad dandum pecuniam in societate officij, cum officialis assereret, se habere officium, seu velle emere officium, & non habeat, neque emit, potest contra eundem agere ad interesse, &c. & ad quantum, §. 1. q. 7. par. 2. ampliat. 8. num. 121. & 122. fol. 185. & vide infra vers. officium licet.
Dolo cum dolo compenatur in societate officij, §. 1. q. 1. nu. 336. fol. 61. & quæst. 7. par. 2. ampl. 8. numer. 124. fol. 185.
Fictio quomodo toleretur in societate officij, §. 1. q. 7. par. 1. sub num. 88. & 89. in fines. fol. 155.
Fidei iuramentum, si cogatur solvere societatem officij, potest aliam similem societatem intrare cum declaratione, quod am contractum ad commodum, & incommodum debitoris, cuius est fidei iuramentum, & pro quo soluit, nullo alio requisito, §. 1. q. 7. p. 2. ampl. 8. sub numero 267. fol. 206.
Fidei iuramentum licet officialis in contractu societatis promiserit dare socio, & non dederit, tamen societas, volente socio, qui dedit pecuniam, & adimpleti pro parte sua, tenet, & debentur sibi fructus, quia capitale socii remanet expositum periculo mortis, §. 1. q. 1. nu. 343. fol. 62. & q. 7. par. 2. ampl. 8. sub numero 126. fol. 185. Etiam si promississet illum dare certa die, & cum pacto rescripto, d. q. 1. nu. 344. Etiam si ex duobus fidei iuramentis, quos dare promississet, dedisset unum solum, ita, ut illi dato non possit cedere iura pro rata, & c. num. 345. fol. 62. & pinguis explicatur, n. 360. & 362. fol. 63. 64. Secus autem, si socius noluerit, ideoque fructus non recipiat, quia tunc, donec officialis non praestiterit fidei iuramentum, seu non adimpleverit pro parte sua societatem non dicitur contrahi, & confingitur officialis non potest lucrari capitale, & conueniente morte socii, d. q. 1. nu. 350. fol. 62.
Fidei iuramentum officialis in contractu societatis promissit præstare, debet præstare, etiam si socius exegerit fructus societatis, quia fructuum solutio non liberat officialem ab obligatione dandi fidei iuramentum promissum, §. 1. q. 1. nu. 346. fol. 62.
Fructus societatis officij ad rationem duodecim pro centenario, videtur iungi à pretio percipiendi, &c. §. 1. q. 1. nu. 88. 190. & 291. fol. 54. Sed differant, &c. q. 7. par. 2. ampl. 8. num. 42. fol. 172.
Fructus si socius recipiat antequam officialis adimpleat pro parte sua, videtur declarare, quod vult, societatem tenere, etiam quod officialis non adimpleverit, §. 1. q. 1. nu. 363. & seg. usque ad numerum 379. fol. 64. & seg.
Fructus, percepti ex societate officij, in qua officium deficiat in totum, vel in parte, ita ut nullus, vel non tot ex officio percipiatur fructus, sunt computandi in fortem vel sunt restituendi tanquam usurarij, d. q. 1. nu. 177. & 278. fol. 52. & §. 6. gl. 1. sub nu. 3. fol. 426. Et quando in foro conscientia non sunt restituendi, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 8. nu. 120. fol. 184. Et quando neque in foro sibi, ead. q. 1. nu. 229. fol. 59. & d. gl. 1. nu. 67. fol. 142.

INDEX.

Fructus, bona fide percepti ex societate officij, in quo tot alie erant priores societates, ut fructus percepti non remaneret, non sunt restituendi, §. 1. q. 1. nu. 329. & 330. & q. 7. p. 2. ampl. 7. sub num. 24. vers. sic. consolidatur, fol. 251.
Fructus societatis officij licet sint incerti, tamen socij possunt ab initio eo taxare ad rationem 12. pro centenario, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 8. nu. 26. fol. 147. Sicque possunt taxare uberiores, quam sint in officio, n. 41. fol. 140. Et taxantur ad rationem duodecim pro centenario, tam si societatis sit in a super periculo vita senis, aut alter debilis, quam si sit in a super periculo vitæ iuuentis, & robusti, §. 3. gl. 1. sub num. 12. confirm. 2. fol. 413.
Fructus societatis sicile non debentur, §. 1. q. 7. par. 1. nu. 51. fol. 139.
Fructuum solutio, seu exactio operatur, ut socius qui eos recipit, pro toto illo tempore, pro quo recipit, dicatur renunciasse iuri, quod habebat, dicendi de nullitate societatis, si officialis pro parte sua non adimpleverit, §. 1. q. 1. nu. 347. Et ideo inter officialis etiam potest lucrari capitale socii in casu mortis, prout late explicatur, nu. 363. & seg. usque ad nu. 380. fol. 64. 65. & seg. Non tamen per hoc dicitur renunciare obligationi, qua officialis teneatur prestare fidei iuramentum, d. num. 347. & 346.
Fructus quare & quot possint socio ab officiali deberi, data etiam nullitate societatis, seu alia resoluta, §. 1. q. 7. par. 1. ampl. 8. num. 122. 213. 214. vers. sic. nec dicitur, & vers. seg. fol. 185. 197.
Fructus societatis officij debent, & non solui, possunt conueniri in capitale, sequere ex illis fieri alia societatis officij, §. 7. gl. 3. sub num. 55. fol. 449.
Ignorantia probabilis sufficit societatem officij, &c. §. 1. q. 1. sub num. 329. & 330. fol. 59. Secus si ignorantia sit improbabilis, &c. numero 331. & vers. secundum, & vers. tertius & sub numer. 332. & 333. fol. 61. & seg.
Ignorantia, an is, cui datur pecunia in societate officij, habeat officium, est inexcusabilis, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 17. n. 17. fol. 150.
Interesse abique alia mora tenetur solvere officialis, seu alius, qui bonam fidem recognouit, si soluita societate, pecunias sociales socio non restituerit, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 8. n. 125. 141. & seg. 147. fol. 185. 186. Declaratur, ut hoc possit procedere, si soluta sit per mortem officialis, quia eius heredes abique alia mora tenentur ad interesse, donec non restituant pecuniam, numero 196. fol. 195. Idem si sit soluta per distictam, aut per venditionem officij, quomodo si disticta sit facta à debitore, & socius creditor contradiceret, deberentur fructus, quia non diceretur soluta, nu. 125. & 141. fol. 185. & 186. Secus si sit soluta per mortem socii, quia tunc officialis non tenetur ad interesse, nisi constitutur in mora, d. num. 196. fol. 195.
Interesse damni emergentis, & lucri cessantis, &c. vide supra vers. damni emergentis, & infra vers. lucri cessantis.
Læso, seu 7 in pretio societatis officij quomodo toleretur Deceptio Sin damnum socij seu dantis pecuniam sed non in damnum officialis, seu accipientis pecuniam, §. 1. quæst. 7. par. 2. ampl. 10. sub n. 69. & 72. fol. 233. 234.
Lucriati non potest officialis pecuniam, si non adimpleta est pro parte sua societatis, &c. vide supra vers. fidei iuramentum, in fine.
Lucrium societatis officij cessat quomodo cessat periculum, §. 1. q. 1. sub num. 362. & 377. fol. 64. 65.

Lucri cessantis interesse ut creditor societatis officij consequatur contra morosum debitorem, non restituendum pecuniam post solutam societatem debent secundum stylum A. C. offendere maximam debitorem moram seu verius, se enixam socij diligentiam usque ad mandatum executionum, & diligentiam inclusiuè iudicandi, §. 1. q. 7. par. 2. ampliat. 8. sub nu. 246. vers. sic. secundum est, fol. 202. Contra hunc stylum, sub nu. 260. vers. sic. contra. Et quare ratione defendatur stylus condemnandi ad hoc lucrum, vers. ceterum, fol. 105.
Merx in societate officij dari non potest loco capitalis pecunias, §. 1. q. 1. nu. 229. & seg. & num. 391. fol. 41. & 66.
Mors per mansu iustitie non dicitur violenta, sed naturalis, stante pacto solutio in societate officij, quod moriente, &c. §. 1. q. 1. nu. 397. fol. 67.
Mutui simplicis an remaneat contractus societatis officij, societas declaratur nulla, vel aliter dissoluta, §. 1. q. 1. nu. 338. fol. 62. & q. 7. par. 2. ampliat. 8. num. 207. & seg. num. 217. & seg. fol. 196. & 197. Et quod sequeretur, si lex ea conuenerit in minimum, numer. 210. fol. 196.
Mutuum non intendit, qui dat pecuniam ad societatem officij, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 8. num. 108. fol. 196.
Natura societatis officij, §. 1. q. 1. nu. 260. & 63. fol. 50. & q. 7. par. 1. sub num. 88. fol. 55.
Nullitas societatis officij an eque officialis, & socij fauorem respiciat, §. 1. q. 1. nu. 337. fol. 62.
Officialis, interrogatus, dum vult contrahere societatem officij, teneatur dicere, si quas alias in suo officio prius contraxerit societates sed hoc interrogatio omittitur, & quare, §. 1. q. 1. nu. 274. & 275. fol. 51.
Officium requiritur necessarium in societate officij, §. 1. q. 1. nu. 267. fol. 51. & q. 7. par. 1. nu. 335. fol. 139.
Officium societatis officij an debeat esse Romane Curie, §. 1. q. 1. nu. 267. & 271. fol. 51.
Officium, nisi sit capax societatis, an societas sit nulla, eadem q. 1. nu. 276. & 279. fol. 51. 52. late cum distinctione casuum, nu. 321. & seg. usque ad n. 331. 339. & 340. Et cum alia distinctione, n. 304. & 305. fol. 56. Et cum declaratione, n. 339. fol. 62.
Officium in societate officij ponitur ad colorandum, & quomodo hoc intelligatur, ead. q. 1. sub nu. 322. vers. sic. optima, fol. 58.
Officium, siue sit proprium eius, cui datur pecunia, siue sit ei commodatum, sufficit ad validitatem societatis, §. 1. q. 1. nu. 341. fol. 62. & q. 7. par. 1. sub num. 88. Imo sufficit, quod is, qui commodatus, sit resignatarius, num. 89. fol. 55.
Officium licet desit in societate officij, tamen si socius dolo officialis dederit pecuniam, poterit fructus in foro interiori capere, §. 1. q. 1. nu. 344. fol. 66. & q. 7. par. 2. ampliat. 8. numer. 120. Et in foro exteriori poterit agere ad interesse, dicta ampl. 8. numer. 121. & 122. fol. 185.
Origo societatis officij, §. 1. q. 1. n. 260. 261. 263. & 269. fol. 51. Et quomodo ab usu fuerit ampliat, q. 6. sub n. 8. vers. sic. quia, fol. 129.
Pacta inter socium, & officialem possunt esse diuersa à pactis inter Papam, & officialem, §. 1. q. 1. nu. 286. fol. 53. Et possunt ad pacta licita, & honesta, sub num. 301. fol. 53.
Pacta socij in societate officij quantia esse possit, §. 1. q. 1. nu. 291. & seg. fol. 51.
Pecunia numerata est necessaria ad inuendam societatem officij, ead. q. 1. nu. 229. & seg. & n. 391. fol. 41. & 66.

Aichi Gakum University Library & Information Center

INDEX.

Periculum perdendi capitale societatis officij potest assecurari. ead. g. 1. sub num. 133. vers. nom. fol. 24. Periculum perdendi capitale societatis in casu mortis, non operatur, ut societatis officij teneat sine officio. ead. g. 1. num. 280. fol. 51. & quae. 7. par. 2. ampl. 20. numer. 17. in fine. fol. 188. Periculum perdendi capitale in societate officij, non consideratur, quod sit maius, vel minus. §. 3. gl. 3. sub num. 12. confirm. 2. fol. 413. Persona, super cuius vita periculo contrahitur societas, debet esse certa, & nominatim expressa, §. 1. g. 1. num. 393. fol. 66. Et quid si non expressa, & c. ibidem, vers. primus, & num. seqq. Requiritur societatis officij, ead. g. 1. num. 267. & seqq. fol. 51. & seqq. Scientia evidens incapacitatis officij inficit societatem ead. g. 1. num. 325. fol. 59. Solvere, seu discedere societatem officij non est in facultate officij, seu alterius, qui habuit pecunias, nisi discedendo, resistat, quo illius discedere potest se opponere sociis, cui sunt restituenda pecunia, & c. §. 1. g. 7. par. 2. ampl. 8. num. 125. & 141. fol. 185. & 186. Et ubi index, non obstante appellatione, pronuntietur pro discedente, potest socius appellare, num. 146. Sponsionis naturam an habeat societatis officij, §. 1. g. 1. sub num. 97. vers. infero, nu. 282. & seqq. 304. & 305. fol. 17. 53. 56. Supplicatio signanda a Pontifice an sit necessaria in societate officij, ead. g. 1. num. 273. fol. 51. Valere an possit societas pro parte, & pro parte non §. 1. g. 1. num. 326. & seqq. fol. 59. & 97. par. 2. ampl. 20. num. 18. fol. 188.

Sodomia, Solemnitas.

Sodomia vitium longe ex auro est delictum, quam fornicatio, §. 1. g. 7. par. 2. ampl. 10. sub n. 46. fol. 229. Solemnitibus actus non servantur, actus non valet, ut est, §. 1. g. 7. par. 2. ampl. 10. sub n. 46. fol. 229.

Solidus.

Solidus unde dicitur, §. 2. gl. 3. num. 3. fol. 315. Solidorum moneta fuit antiqua, & c. ead. gl. 3. nu. 19. fol. 316. Solidus nomine lex intelligitur aureum, ead. gl. 3. num. 9. & 10. fol. 315. Nummus, & aureus non differunt, ead. gl. 3. sub num. Solidus aureus est sexa pars unciae, eadem gl. 3. num. 14. fol. 315. Solidi 72. aurei constituunt unam liberam aurei, ead. gl. 2. num. 15. fol. 315. Solidus semper constat ex 12. denariis, §. 5. gl. 2. sub num. 1. in 1. not. fol. 424. Solidus aureus, quo negotiatores utuntur pro ratiocinio, & divisione scuti marcharum, non est idem, quod nummus aureus, imo hic solidus est imaginarius, qui non reperitur, & sumitur pro vicesima parte unius scuti auri, seu unius scuti marcharum, seu pro vicesima parte unius lebre auri, & proinde solidi viginti auri, una libra rari, & unius scuti marcharum idem sunt, §. 2. gloss. 3. numer. 16. fol. 316. & §. 5. gloss. 2. sub num. 1. in 1. not. vers. sui finem, fol. 424. Gemmas quomodo constentur scutum ex diverso numero solidorum, §. 5. gloss. 2. sub num. 1. fol. 424. Et

agurvoce sumant solidum, vide in verbo, Sentus, vers. scius aureus. Solidus non aureus, quo dicitur, & minutim emendo, & vendendo, nuntur Genesius, & nonnulli alij eiusus valoris sit, §. 2. gl. 3. num. 18. fol. 316. Solidi sunt in quadruplici differentia, §. 5. gloss. 2. sub num. 1. fol. 424. Solidorum tam varia acceptatio videtur induci ad pallianda lucra cambiorum, & c. §. 5. gl. 2. numer. 2. fol. 425.

Solutio

Abbati intruso quando recte solvatur, §. 2. gl. 5. sub num. 19. fol. 338. Acceptationes litterarum habent vim solutionum, & c. §. 2. gl. 4. num. 11. fol. 333. Acceptatio litterarum cambij est triplex. Prima est illa, quando campior acceptat litteras a camparij scriptas Petro, ut solvat, & ista naturaliter liberat campiarum debitorem, & dicitur potius acceptio litterarum, quam acceptatio §. 2. gl. 5. sub num. 246. & seq. & nu. 335. fol. 372. & 381. & §. 7. gl. 2. num. 9. fol. 443. Secunda est, quando Petrus acceptat litteras, & ista etiam non liberat campiarum, §. 2. gl. 5. num. 315. per totum, & late n. 322. & seqq. fol. 381. & 382. Etiam si Petrus cesset debitor camparij scriptis, num. 324. fol. 382. Si tamen campior faceret dilationem Petro, qui interim decouneret, camparius esset liberatus, nu. 325. Et de hac non liberatione per acceptationem litterarum disponunt capitula Bononiae, §. 7. gl. 2. nu. 8. fol. 442. Tertia acceptatio est, quando debitor sui debitoris de mandato creditoris facit creditoris litteras, & ipse eas acceptat, & ista liberat debitorem, vide in seqq. vers. Acceptatis a creditore litteris cambij, sibi a debitore sui debitoris factis, primus debitor est omnino liberatus, quia dicitur solvere, etiam si secundus debitor, qui litteras fecit, statim decouneret, & maxime si creditor primus debitorem in causa forma liberasset, §. 2. gl. 5. num. 244. & seqq. & num. 315. fol. 371. & 381. & §. 7. gloss. 2. sub num. 11. vers. fecus, fol. 443. Secus tamen si littera essent scripta, & data ab ipso debitore cambij, & eius etiam acceptasset, tunc scriberentur, qualicet is, cui scriberentur, decouneret ante, vel etiam post acceptationem, tamen debitor remanet adhuc obligatus, §. 2. gl. 5. num. 246. & 247. fol. 372. & §. 7. gl. 2. num. 10. fol. 443. Acceptatio licet sit impropria solutio, tamen habetur pro vera, & propria solutione, & ideo potest opponi contra guarantiam, stante etiam statuto, quod non possit contra eam opponi alia exceptio, quam solutionis, §. 2. gl. 5. num. 84. fol. 339. Acceptum ferre, & recipere solutionem, est idem, §. 2. gl. 5. num. 22. in fine, fol. 337. Adiectus solutus, non potest novare obligationem, neque acceptum ferre, neque cessionem recipere, neque alium quemvis liberationis actum facere, sed potest solum naturalem solutionem recipere, eadem gl. 5. sub num. 47. fol. 339. Adiectio solutionis recte solvitur, non aliter deo de mandato ad exigendum, §. 2. gl. 5. num. 39. fol. 339. & gl. 7. num. 2. & seqq. & num. 36. fol. 399. Et solutio est facta libera spso iure debitorem, sub eod. num. 46. sub num. 38. fol. 402. Adiectus solutionis non dicitur is, qui pecuniam solvit, sed dicitur principalis, & ad eum spectat negotium, §. 2. gl. 7. n. 68. fol. 405.

INDEX.

Adiectus solutioni, & c. vide supra in verbo, Interesse, vers. officio. Administratori omnium honorum recte solvitur, §. 2. gl. 5. sub num. 23. fol. 337. Et quando ipse, & non dominus sit solvendum, & restituendum, sub num. 30. confirm. 2. fol. 338. Anticipata solutio est solutio exuberans, §. 1. g. 7. par. 1. sub num. 80. fol. 152. Anticipata si fiat solutio, an ex hoc possit minus pretium, §. 1. g. 3. sub num. 431. & 432. fol. 174. Lana an anticipata solutione possit cui minori pretio, §. 1. g. 7. par. 1. sub n. 80. & vers. minus obstat, fol. 153. Anticipata, vel solutio rei vendita an includat tacitum Posticipata Summum, & inde sursum, si propterea augetur, vel minuitur pretium, §. 1. g. 7. par. 1. num. 24. fol. 136. Anticipata solutio in cambij, & c. vide supra in verbo, Cambium, vers. scuti marcharum. Auaria an sit solutio, vide supra in verbo, Auaria, vers. debitor. Cambij litterarum solutio, & c. vide supra in verbo, Cambium, vers. solutio. Causam eligere, in qua sit solutio, & c. cui competat, vide infra vers. incerta. Censuum solutiones, require supra in verbo, Censuum. Cessio est impropria solutio, §. 2. gl. 5. num. 54. fol. 340. Cessio nominis debitoris an omnino aequiparetur solutioni in pecunia numerata, & quid in Civitate Genue, eadem gl. 5. num. 443. & 444. fol. 336. Cessio bonorum est impropria solutio, vide supra in verbo, Cedere, vers. cessio bonorum est. Cessio iurium an, & quando debeat solvens debitum alienum, vide supra in verbo, Cessio iurium. Colonus, solvens pensionem praedoni, a quo conduxit, liberatur, §. 2. gl. 5. num. 29. fol. 338. Compensatio non est vera solutio, sed imaginaria, eadem gl. 5. num. 43. & 10. fol. 339. 340. Et ideo, & c. num. 42. vers. infero, num. 44. & seqq. Conditio (si Titius soluerit, deo centum) dicitur evenisse, etiam quod alius solverit pro Titio, §. 2. gl. 5. n. 21. & 22. fol. 337. Imo dicitur evenisse, etiam si nemo solverit, sed is, cui solvi debebat, acceptum ferat, seu compense eodem n. 22. in fine, & sub num. 48. fol. 339. Conductor qui dicitur pensionem, seu mercedem recte solvere, eadem gl. 5. num. 28. & seqq. fol. 337. Conductor, non solvens pensionem, & c. vide supra in verbo, Conductor. Consuetudo solvens unam monetam pro alia, non indiget probatione, §. 2. gl. 5. num. 23. fol. 332. Contrahent an recte solvatur, etiam si ex illo contractu alteri quaratur alius, ead. gl. 5. num. 31. & seqq. & nu. 35. fol. 338. Contrahens sine certa solemnitate, ideoque nulliter, an & quando recte solvatur, eadem gloss. 5. nu. 36. & seqq. fol. 338. Creditori solvendum est, alias solutio non liberat debitorem, §. 2. gloss. 5. n. 24. fol. 337. Vel habens ab eo sufficientem fideiuramentum recipendi solutionem, num. 23. Sed emicquage de voluntate creditoris, quia parva sunt, solvere proprio creditoris, vel alteri de eius voluntate, gloss. 7. num. 57. fol. 402. Creditori creditoris an recte solvatur, & c. §. 2. gl. 5. sub n. 38. subdec. 6. fol. 339. Creditor dicitur in malicia si debitor, non volens solvere in forma praecisa obligationis, offerat satis facere de interese, & ipse recusat, §. 2. gl. 3. sub n. 15. fol. 338. Creditor posterior hypothecarum potest solvere anteriori

hypothecario, & c. vide supra in verbo, Creditor. Curatori recte solvitur, §. 2. gl. 5. sub num. 25. fol. 337. Datio in solutum an omnino aequiparetur solutioni in pecunia numerata, & quid in Civitate Genue, ead. gloss. 5. num. 443. & 444. fol. 336. Debitus solutio debiti liberatur, siue solvat ipse, siue alius pro eo, vide infra vers. tertius etiam. Debitum proprium praesumitur solutum, quamvis sit deorsum, §. 2. gloss. 5. num. 95. in fine, fol. 347. Debitum de iure natura, & c. vide infra vers. indebitum. Decodus, & c. vide supra in verbo, Decodus. Definitio solutionis, quid sit solvere, §. 2. gloss. 5. num. 17. fol. 336. Delegatio est solutio impropria, §. 2. gl. 5. numer. 54. fol. 340. seu est similis solutioni, & cedente suo, nu. 82. fol. 376. Reliqua vide supra in verbo, Delegatio. Depositum licet non sit solutio, tamen quibusdam casibus operatur idem, quod solutio, vide supra in verbo, Depositum, vers. deponere. Dilatione nulla data ad solvendum, adhuc modica censetur concessa, §. 2. gloss. 5. num. 3. in fine, & seqq. fol. 334. & 335. & vide supra in verbo, Cambium, vers. solutio. Diuiditur solutio in propriam, & impropriam, eadem gloss. 5. num. 19. fol. 336. 337. Domino, qui & c. an recte solvatur, vide infra vers. rectori. Domum creditoris quando creditor accedere debeat ad solvendum, & c. vide supra in verbo, Donus. Ducati auri in auro de Camera, debite ex contractu, possunt solvi in alia moneta, §. 2. gl. 5. numer. 104. vers. sui finem, fol. 349. Eligere causam, in quam sit facta solutio, quando debitor ex duobus sumis solvit unam, non expressa quam solvat, cui competat, & c. vide infra vers. incerta. Eminent pro persona nominanda cum palio reuocandend, an, facta non nominatio, & non nominata recte solvatur, & c. vide supra in verbo, Eminent, §. 2. gloss. 5. num. 25. fol. 337. Excommunicato an debitor teneatur in foro conscientie solvere, eadem gloss. 5. sub num. 40. vers. eueniet fol. 339. Extraneus potest solvere, & c. vide infra vers. tertius. Faciens quod facere teneatur, dicitur solvere, & satis facere, §. 2. gloss. 5. numero 17. & sub numero 19. fol. 336. 337. Falso nomine exactus pecunias litterarum cambij seu alterius negotij, an qui fecit litteras solvat, vel qui eas falso praesentator litterarum solvit, teneatur iterum solvere vero creditoris, seu vero adiecto, an potius creditor, seu adiectus facta sibi cessione, debeat solvi, ut pecunias recuperare, si potest, a falso exactore, sin minus, illas perdere? Concluditur pro vero creditore contra eum, qui solvit, §. 2. gl. 5. sub num. 340. & seqq. & 346. fol. 384. Falsitate si sint litterae alicuius vel sub alicuius nomine falsae, si sint confecta, & hancum, seu alio iuratum rigore falsitate non cognita soluerit, cuius damno cedat solvens, eadem gl. 5. num. 393. & seqq. fol. 390. Ficta solutio, vide infra vers. impropria. Fideiuramentum mutans pecuniam parvis, an recte solvatur, quamvis actio sit iustae parvis, §. 2. gl. 5. num. 31. & 35. fol. 338. Fur est debitor, qui non solvit debitum, ead. gl. 5. sub num. 66. vers. confirmatur, fol. 342. Impropria solutio, immo creditore, non est solutio, ead. gl. 5. num. 42. fol. 339.

Aichi Gakuen University Library & Information Center

INDEX.

Impropria, solutio potest liberare debitorem, & qua...
Fidei seu... ead. gl. 5. numero 41. & 43. fol. 339. Et...
Imaginaria quomodo differat solutione propria, n. 42. & segg. 47. & 49.

Mercatores quomodo sibi inuicem, & pro aliis soluant, in plurimum sine pecunia numeratione, §. 2. gloss. 5. n. 35. fol. 340.
Minori, vel 7 soluent sine auctoritate tutoris, curatoris, Mutier. Sicut consensu conjugum, an, & quando recte soluat, ead. gl. 5. n. 37. & 38. fol. 338.
Monacho mutanti an recte soluat, cum alio mutui acquiratur monasterio, ead. gl. 5. numero 32. & 35. fol. 358.

INDEX.

uocatum, recte soluit, & ideo dicitur liberatum, ead. gloss. 5. num. 406. fol. 391. Quia tenetur dominus inuocatum reuocatum, num. 407.
Solutio procuratori, qui deterior statum, & effectus male conditionis, non liberat, quomodo procurator sine habuisset speciale mandatum, §. 2. gl. 5. sub nu. 401. & segg. fol. 391. vide supra in verbo, Decollus, versic. saluta, & in verbo, Procurator, versic. Procuratoris mandatum.
Promissio, facta a creatore a mercatori in suis libris, seu in banco mercantis ad instantiam debitoris, est solutio impropria, sed liberat debitorem, §. 2. gl. 5. n. 63. fol. 241. Vide etiam infra versic. scriptura, & vide late ead. gl. 5. num. 244. & segg. & praesertim num. 293. & segg. fol. 371. & 379. 378.

luta easque est de usuris, & quare, §. 2. gloss. 5. nu. 99. fol. 348.
Statim dicitur facta solutio, etiam si fiat quatuor dies post, §. 2. gl. 5. sub num. 7. fol. 333.
Tante soluent, non videtur integre solvere, §. 1. q. 7. par. 1. sub num. 80. fol. 152. Et quando iure tate solueri possit, §. 2. gloss. 5. in fine, sub numero 51. versic. duntaxat, fol. 397.
Tempore faciende solutionis non expresso, & praesertim solutionis annua, quando nunc fieri debeat solutio, §. 2. gl. 5. in fine, sub num. 243. versic. absolutus, fol. 369.
Tertius etiam, seu extraneus quilibet potest solvere pro debitore, & soluendo, eum liberare, §. 2. gloss. 5. num. 72. fol. 343. Etiam si ista extraneus nullatenus sit obligatus ad soluendum, numero 73. Et potest solvere, etiam debitore invito, & ignorante, numer. 74. Maxime si non interdat contra eum acquirere actionem negotiorum gestorum, numer. 76. Si tamen soluat, eo invito, & contradicente liberat quidem eum, sed non acquirit contra eum actionem negotiorum gestorum, sed si consensit, seu non contradicente, vel est absens, non solum liberat, sed acquirit etiam actionem negotiorum gestorum, etiam si debitor solutionem ratam non habet, sed tenetur ut qui soluit, docere, se velle negotium debitoris gessisse, numero 75. fol. 345. Et ita potest literas cambij solvere super protestu, non solum si, cui littera sunt directae, sed quilibet alius tertius, n. 382. fol. 389. Et quia soluit honoro litterarum sine mandato, seu super protestu, non tenetur ordi mandati, retinet obligatum eum, qui fecit litteras, seu tractum, & contra eum habet actionem negotiorum gestorum, num. 357. 358. sub numero 364. & 365. fol. 386. & 387. Non tamen habet actionem mandati, num. 375. in iure num. 374. fol. 388. Inno potest solvere etiam creditori invito, numero 77. Quo solutionem recusante, quid eam velit a suo debitore, poterit debitor conueniens eum repellere in eodem iudicio, numero 78. Sicut in alio iudicio, numero 79. fol. 344. Et qualis debeat esse obligatio solutionis, &c. vide supra in verbo, Obligatio.
Tertius, solvens pro debitore, quid gessit consequi ex illa solutione, §. 2. gl. 5. num. 81. & segg. fol. 344.
Tractum soluentis super protestu honoro litterarum, retinet obligatum illum, qui litteras scripsit, seu tractum fecit, & non eum, quem scribens mandans retinere, §. 2. gl. 5. num. 364. fol. 387. in iure num. 318. fol. 386.
Tutor recte soluat §. 2. gl. 5. sub num. 23. & sub nu. 37. fol. 336. & 338. Fallit quando solvens tenet tutorem esse postulatam suspectum, sub num. 401. fol. 391.
Vnum pro alio in debito quantitatis, an, & quando solui possit, §. 2. gl. 5. sub num. 102. versic. primus, & nu. 117. fol. 349. 351.
Vltur potius, quam capitale presumuntur solui, vide supra versic. incerta.

Aichi Gakuum University Library & Information Center

INDEX.

Spiritualia, Spolium, Spoufalia.
Spiritalia non sunt venalia, quia omne excedunt premium, §. 1. quaest. 7. par. 2. ampl. 19. n. 105. & 110. fol. 276. 277.
Spoliare dicitur index, cuius sententia non sufficitur ex alia, et quia procedit, nullis factis probationibus, seu aliter nulliter, §. 7. gloss. 3. sub n. 88. versic. subinfere, in fine, & versic. sed hic, fol. 470.
Spoliare, vide supra in verbo, Sententia, versic. spoliare.
Spoufalia tenent inter eos, qui ex defectu aetatis non possunt contrahere matrimonium, &c. §. 1. q. 7. par. 3. limit. 7. sub num. 1. fol. 297.

Sponsio.

Angeli, & 2. inveni quendam contractum speciem, quia Germani. §. 1. q. 1. sub num. 98. & 99. versic. secundus, & versic. tertius, fol. 18.
Contractus aliqui, qui non possunt reduci ad aliam speciem contractus, quam ad contractum sponsionis, quamvis non conspiciantur sub illo sponsionis nomine, eadem q. 1. n. 97. & seqq. fol. 17. & seqq.
Depositio, & 2. idem sunt, §. 1. q. 1. n. 127. versic. nota fol. Sponfo. §. 23.
Fortune exponitur contractus sponsionis, eadem q. 1. n. 88. fol. 15.
Honestas sponsiones quo sunt, §. 1. quaest. 1. num. 124. fol. 22.
Inaequalitas inter datum praesens, & lucrum, quod casu, & fortuna speratur futurum, facit ut contractus, qui alio caret nomine, habeat naturam sponsionis, §. 1. q. 1. num. 17. & seqq. fol. 25. & seqq.
Incerta, & 2. sine sint de re futura sine de re praeterita Dubia Sponsio deduci in contractum sponsionis, ead. q. 1. sub n. 100. extendi. 2. fol. 18. & q. 7. par. 2. ampl. 10. sub n. 5. versic. confirmari hae, & latius sub n. 22. fol. 219.
Latio non toleratur in sponsione, & quando dicitur latio, ead. q. 1. sub n. 124. restrict. 2. fol. 22. & q. 7. par. 2. ampl. 10. sub n. 5. illat. 3. fol. 217.
Licita an sit sponsio super futura morte alicuius domini, ead. quaest. 1. sub num. 88. fol. 15. Et quid super morte praeterita, sub numero 97. extendi. 1. versic. concludo, fol. 17.
Licite est contractus sponsionis, dummodo fiat ex causa honesta, §. 1. quaest. 1. num. 88. 94. & seqq. & num. 124. fol. 16. 22.
Ludus, & 2. in effectu sunt idem, ead. q. 1. num. 91. & 93. Sponfo §. fol. 16. Et ideo a sponsione ad ludum valet Argumentum, dicto num. 91. Sed quomodo differant, num. 95. & 100. fol. 17. 18.
Mutator, & mutatorius possunt super mutuo licite sponsionem mittere §. 1. q. 1. num. 497. fol. 82.
Peccaminosa an sit sponsio, §. 1. q. 1. num. 92. in fine, & m. 94. in fine, fol. 16.
Restituitur quis non debet quod acquisiuit ex sponsione licita, quamvis ipse estimaret, esse illicitam, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub numero 59. versic. declara, fol. 263.
Romae non admittuntur aliqua sponsiones, etsi ex sua natura aliam illicitam non sint, §. 1. q. 1. num. 125. declar. 2. fol. 22. Admittuntur tamen illa, quae transeunt in certam speciem contractus, approbata in Curia Rom. n. 116. declar. 2. fol. 22.
Societas officij an possit reduci ad contractum sponsionis,

vide supra in verbo, Societas officij, versic. sponsionis.
Vadiatio, & 2. idem sunt, §. 1. q. 1. sub num. 88. & 92. fol. Sponfo §. 15. & 16.
Vendi potestis sponsione acquisitum, cum sit pecunia aestimabile, ead. q. 1. sub n. 100. versic. extende, fol. 18.
Statutum.
Statuta naturali nituntur rationi, quae paritius commu- ne, §. 7. gl. 1. nu. 1. fol. 440.
Statutum, tollens omnem exceptionem, non tollit eam, quae provenit ex alio capite statutorum, §. 7. gl. sub n. 14. fol. 438.
Statutum licet mandet procedi sine ordine iudicij, tamen non excludit ordinem, quem dedit ante, ead. gl. 3. sub num. 14. fol. 438.
Statutum, declarans contractum, in iudicium minore, seu muliere, esse nullum, intelligitur de contractu damno- so, & non de vitio, etiam si statutum alibi disponeret, quod intelligatur ad litteram, &c. §. 1. q. 7. par. 3. limit. 17. n. 11. fol. 305. Et quando in d. simile annullaret, quid agendum pro datis, &c. num. 26. fol. 307.
Statutum excludit quantumvis interpretationem nun- quam intelligitur excludere eam, sine qua statutum induceret absurdum, §. 2. q. 7. par. 3. limit. 17. n. 11. fol. 305.
Statutum disponens, quod quicumque extraxerit sangui- nem in palatio puniatur capite, non comprehendit barberium, qui medicina causa phlebotomiam aut officia- lem, quantumvis statutum esset intelligendum ad lit- teram, ead. limit. 17. num. 11. fol. 306.
Interpretari ita debemus statutum, ne a sapientibus me- reatur reprehensionem, §. 7. gl. 3. sub n. 164. versic. con- trarium, fol. 481.
Statutum iniquum non dicitur statutum, & tanto minus esset statutum illud, quod prohiberet dici de iniquita- te status, eadem limit. 17. sub n. 13. versic. ratio, fol. 306.
Stans Statuto, quod filiusfamilias possit facere testa- mentum a patre ratum habente, nunquid pater possit illud ratum habere post mortem filii sui, §. 6. gl. 1. nu. 28. fol. 429.
Statutum Genae lib. 2. cap. 4. §. 7. gl. 1. sub nu. 1. fol. 440. & gl. 6. nu. 1. & 19. fol. 4. 6. & 428.
Statuti Genae lib. 5. cap. 6. ambigua dispositio, §. 7. gl. 5. n. 93. & seqq. fol. 472.
Statuti Lucensis lib. 4. cap. 2. 3. dispositio, &c. §. 7. gloss. 5. n. 40. & seqq. fol. 465.
Statutum, tollens defensionem, &c. vide supra in verbo, Cessio iurium, versic. fideiussor.
Sterlinghi, Stipendium.
Sterlinghorum moneta nomen, & origo, remissive, §. 2. gl. 3. num. 80. fol. 312.
Multis Rom. Stipendium erant decem asses diurni, id est, unus Iulius quolibet die §. 2. gl. 3. num. 23. fol. 316.
Stipulari, Stipulatio, Stipulatio.
Nemo potest ex regula stipulari alteri, §. 2. glo. 7. sub n. 8. concl. 1. Et quare, num. 9. & 10. fol. 400. Haec regula, onis sit alius restrictionibus, de quibus Doct. citati n. 11. restringitur, et non habet locum in notario, quia si potest stipulari pro altero, sub eod. n. 11. restringit, & n. seqq. in quibus restrictio ampliatur, fol. 400.
Qui sub nostra potestate sunt, non stipulari possunt, ead. glo. 7. sub num. 17. fol. 400.
Quilibet

INDEX.

Quilibet potest stipulari pro alio, ead. gl. 7. num. 20. fol. 400. Sed potest stipulari quoad acquirendam obliga- tionem naturalem tantum, num. 21. & seqq. Haecque naturae obligatio acquiritur non illi tertio, sed ipsi stipulanti, num. 25. fol. 401. Et hoc, dummodo stipulatio concepiatur in personam stipulantis, secus, si in per- sonam tertij, quia est omnino inutilis, num. 16. Ver- rum effectus huius obligationis naturalis pertinet ad tertium, num. 27. Vnde inferitur ad multa, num. 28. & seqq. fol. 401.
Stipulando vinus pro alio lex non assisistit, neque resistit, & ideo stipulatio vinus pro alio, licet non teneat, tamen tenet, si apposta sit poena, ead. gl. 7. n. 25. & 24. fol. 401.
Stipulatio, & 2. sunt inveniunt, ut unusquisque acquirat si- Obligatio, & 2. si quod sua interest, alias inutilis est stipu- latio, ead. gl. 7. nu. 9. & 14. in fine, fol. 400. 401. Et hoc procedit de iure civili, & non de iure naturali, sub nu. 22. fol. 401.
Stipulatio inducit acquisitionem artificialem, ead. gl. 7. sub num. 10. fol. 400.
Stipulatio utilis quod stipulatorem pro se ipso non vitiat ex inutili stipulatione pro alio, §. 2. gloss. 7. n. 54. & 35. fol. 402. Et praesertim, si sit concepta alternativa, quia tunc alius rem nec adiecit, sub eod. n. 55. versic. sine.
Stipulator pro alio, ideoque acquirens sibi solum natura- lem obligationem, potest cedere illam illi, pro quo est stipulatus, ead. gloss. 7. num. 28. Imo tenetur eam illi cedere, nu. 29. Et ubi res, quam stipulatus est, ad suas pervenit manus, possit illam retinere, ut daret illi alij, num. 30. fol. 401.
Stocchi, Stuprum, Stutus.
Stochi, Barocoli, Ciauanze, Rompicolli, & Retrangoli idem sunt, suntque contractus illiciti, & quam habent nullitatem, & inobstantiam, & quos habent cir- culos, §. 1. q. 1. n. 1. 66. 567. 569. & 570. fol. 97. & 98. & §. 6. gl. 1. sub num. 8. & n. 73. fol. 427. 436.
Alicui inveniunt eummodi contractus, sunt in Verbo ex procatibus puniendi, §. 1. q. 1. num. 508. fol. 98.
Stupri incus, maior quam notus, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub num. 97. confirm. 3. fol. 265.
Stutus non videtur casus fortuitus, &c. §. 1. q. 1. num. 133. in fine, fol. 45.
Subhactio, Subscribere.
Subhactio videtur pretium rei, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 6. sub num. 8. fol. 164.
Subscribere quomodo operetur idem, quod scribere, §. 1. gl. 10. num. 1. fol. 409. & §. 7. gl. 2. num. 2. fol. 442.
Superfluitas, Superior.
Superfluitas vitatur, & non vitatur, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 8. n. 60. fol. 174.
Superfluitas potius toleranda quam dispositio in supposito, &c. §. 2. gloss. 3. sub num. 96. fol. 125.
Superfluitas vitanda est, §. 2. gl. 7. sub num. 31. fol. 402. Interpretatio semper sumi debet, ut dispositio non redda- tur elusoria, & superflua, etiam si materia sit stricta, odiosa, & poenalis, §. 7. gl. 3. nu. 10. & 20. fol. 459.
Correctio potius, quam superfluitas toleranda, ead. gl. 3. n. 21. fol. 459.
Superfluitas toleratur, quando verba nihil possunt ope- rari, ead. gl. 3. sub num. 12. fol. 459.
Superioribus regi inferiores, est de iure natura, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub num. 50. fol. 260.
Superioris iussu dicitur casus fortuitus, &c. §. 1. q. 1. num. 139. fol. 235.
Supernaturalia, Sufanna.
Supernaturalia, quae fident, respiciunt, pertinent ad cogni- tionem Theologorum, §. 1. q. 1. num. 20. fol. 4.
Sufanna, falsis testibus de probatione liberatur, §. 1. gl. 1. n. 3. fol. 313.
Taberna, Tacens, Tacitum.
Taberna argentea quae dicerentur, a quo construi- ta, & ubi, §. 1. q. 3. num. 10. & 11. fol. 100.
Tacens praesentatur confutere, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. nu. 129. fol. 281.
Taciti, & expressi non est idem tempus, §. 7. gl. 2. n. 43. in fine, fol. 667.
Talentem, Taxatio, Taxilli.
Talentum, moneta, remissive, §. 2. gloss. 3. sub num. 27. fol. 317.
Taxatio illicita surer inter esse non reddi contractum il- licitum, sed facti exactionem illicitam, §. 1. q. 7. par. 2. ampl. 8. sub num. 60. fol. 144.
Taxatio fractuum, & interesse, vide supra in verbo, Fructus, & in verbo, Interesse.
Taxillorum ludus prohibetur tanquam delictum, §. 1. q. 1. sub num. 83. fol. 5.
Telonia, Tempestas, Tempus.
Telonia, vide supra in verbo, Gabella.
Tempestas dicitur casus sinister, &c. §. 1. q. 1. sub num. 135. fol. 25.
Temporis ad locum ratione interesse valet argumen- tum, §. 1. quaest. 7. par. 1. sub num. 76. versic. sed in mer- catoribus, fol. 149. & par. 3. limit. 4. num. 6. fol. 294. Et valet etiam in testibus, & scripturis, §. 2. gloss. 1. sub nu. 27. fol. 311.
Tempus an, & quando sit necessarium in scriptura, ut probeat, late resolvitur cum distinctione, §. 2. gl. 1. num. 8. & seqq. num. 19. & seqq. fol. 310. 311.
Tempus potest exprimi non solum per annum, diem, & menses, sed etiam per alias qualitates, & quomodo, §. 2. gl. 4. n. 1. fol. 331.
Error in tempore an, & quando vitiet scripturam, §. 2. gloss. 1. numer. 12. & seqq. fol. 310. & sub numer. 34. fol. 312.
Mansu visum videtur omittit tempus, quam errare in tempore, ead. gl. 1. num. 16. fol. 311.
Testis debet deponere de tempore praesertim si sit interro- gatus, & quare §. 2. gl. 1. sub n. 19. fol. 311. Et quid, si non sit interrogatus, numero 1. fol. 311. Et quid, si interrogatus dicat, se non recordari, ibidem. Et qualis, quantitas requiritur, expressio temporis in teste, relinquitur arbitrio iudicis, num. 28. fol. 312. & vide supra in verbo, Memoria.
Positio de mutuo sine tempore quae, tanquam imperiti- nens, respondere non cogitur, ead. gloss. 1. nu. 19. in fine, fol. 311.
Temporis probatio est omnino necessaria, quando in eo fundatur intentio, ead. gl. 1. num. 22. fol. 311.
Copia instrumenti videnda est cum tempore, si pars dicitur,

Aichi Gakuin University Library & Information Center

I N D E X.

uelle instrumentum redarguere de falso, eadem glof. i. num. 19. vers. finem. fol. 311
Testes nisi concordent in tempore, remanent singulares, & ideo non probant. S. 1. glof. 1. sub num. 19. fol. 311
Accusator an teneatur exprimere, diem, vide supra in verbo, Accusator.

Tertremotus, Tertius.

Tertremotus dicitur casus sinister, &c. S. 1. q. 1. sub n. 135. fol. 25
Tertius potest impedire executionem, & c. vide supra in verbo, Creditor, vers. executio.
Tertius potest solvere pro alio, & c. vide supra in verbo, Solutio, vers. tertius.

Testamentum.

Testamentum minus solemne an servari debeat in foro conscientie, S. 1. quest. 7. par. 2. ampl. 19. sub num. 115. fol. 278
Testatoris voluntas quando dicitur nota heredi, & c. S. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. num. 117. & 118. fol. 279.

Testimonium.

Testimonium vendi non potest, S. 1. quest. 1. sub num. 556. exempl. 7. vers. res sua. fol. 96. & q. 7. par. 2. ampl. 19. num. 101. fol. 275
Testimonium tenetur testis gratis ferre, sed impensus, & sumptus ad illud ferendum necessarios, non tenetur facere de suo, S. 1. q. 7. par. 1. sub num. 74. fol. 147

Testis.

Testes duo, quod sufficiant, & non sufficiant, est de iure diuino, S. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. num. 42. fol. 238
Testis ad scripturam valet argumentum, S. 2. gl. 1. num. 19. fol. 311
Testes contra Susannam fuerunt Danielis indicio deprehensi in falsitate, & c. S. 2. gl. 2. num. 3. fol. 313
Testes deprehenduntur falsi ex diuersitate temporis, & loci, supposito unico actu, S. 2. glof. 1. sub n. 19. & 20. fol. 311. & clarius glof. 2. sub n. 2. & 3. fol. 313
Testis, & c. vide supra in verbo, Restitutio, vers. testis.
Testes singulares, vide supra in verbo, Tempus, vers. testes nisi.
Testis interrogatus de tempore, & c. vide supra in verbo, Tempus, vers. testis.

Theologus.

Theologorum consilium adhibendum, quando condenda est lex, in qua interpretatio iuris diuini sit necessaria, sed lege condita, si super ea oriatur dubium, Canonice consultuntur, S. 1. q. 1. num. 13. fol. 5
Theologorum opinio in materia usurarum, & commerciorum illicitiorum inferior est opinione Canonistarum, S. 1. q. 1. num. 19. & seg. fol. 4. Laudabile tamen est, si Theologorum adhibeatur iudicium, numero 38. fol. 6
Theologi minus est interpretari iura diuina in his, qua spectant ad iuram, & fidei cognitionem concernunt, & super naturalia sunt, ead. q. 1. num. 20. & seg. fol. 4
Theologus debet habere peritiam iuris diuini, & naturalis, & qualem, ead. q. 1. num. 36. fol. 6

Theologus in foro anime sequi debet legem positivam, ead. q. 1. num. 27. Explicatur, num. 28. & seg. fol. 5

Thesaurus.

Thesaurus inventus cuius sit, S. 1. q. 7. par. 2. ampl. 19. sub n. 82. re. str. l. 6. ca. 2. fol. 271

Tolerare.

Tolerare, & differunt, S. 1. q. 7. par. 2. ampl. 10. sub nu. Approbare S. 44. fol. 228

Totum.

Totius ad partem valet argumentum, S. 1. q. 1. num. 51. fol. 94

Trahere.

Trahere est verbum mercatorum, quod dicitur de eo, qui est remissus alterius soluturus alio in loco, S. 3. gl. 1. sub num. 1. fol. 410. & S. 4. gl. unica, num. 1. fol. 423

Tracta.

Tractam vocant mercatores solutionem remissa, S. 3. gl. 1. sub num. 1. fol. 410. S. 4. glof. unica, sub numer. 1. fol. 423

Tractitia.

Tractitia pecunia, vide supra in verbo, Pecunia, vers. tractitia.

Trapezita, Tributum.

Trapezita, vide supra in verbo, Argentarij.
Tributum, vide supra in verbo, Gabella.

Triens.

Triens, moneta, remissive S. 2. gl. 3. sub n. 27. fol. 317.
Triens sunt quatuor uncie ex duodecim, eadem gl. 3. sub n. 33. fol. 318

Tutor, Tuum.

Tutor, si pecunias pupillares non ponat ad bonestum lucrum condemnatur, S. 1. quest. 7. par. 2. ampl. 8. num. 227. fol. 199
Princeps, aliqui Reges dicuntur iutores publici status, S. 2. gl. 5. num. 103. fol. 326
Tuum, vide supra in verbo, Meum.

Vadiatio, Valere.

Vadiatio, vide supra in verbo, Sportio.
Si quod ago ut ago, non valet, an valeat, ut valere, potest, S. 1. q. 7. par. 3. limit. 7. sub num. 5. & seg. & nu. 11. & seg. fol. 297
Plus valere, & c. vide supra in verbo, Plus valere.

Valor.

Valor pecunie mutuatæ, considerabonitate extrinseca, & depm mora mutuari, aut alteri debitoris, crescit, & decrescit

I N D E X.

decrecit mutuatori, S. 1. q. 1. num. 410. fol. 72. & S. 2. gl. 5. num. 148. sub num. 150. & 181. fol. 356. & 362. Et idem est in valore aliarum rerum mutuarum, d. q. 1. num. 411. 415. & seg. fol. 72. Secus est quando mutuator mutuasit cum patio, ut sibi restituatur pecunia secundum estimationem, quam habet tempore mutui, num. 412. Et quid si mutuanus, probabiliter credebat, valorem esse immutandum, ibidem, & num. 413. & 414. fol. 72. Secus etiam in mutuo pecunie imaginaria, puta mille librarum, quia licet essent mutuate in tot cavallottis, tamen si mutuum est conceptum in libris, ad mutuarum spectat omne damnum, & lucrum, contingens in cavallottis, seu alia moneta, & non ad mutuatorem, d. S. 2. glof. 5. sub n. 184. vers. bus premissis, fol. 362. Et quid, considerata mutuatione intrinseca, num. 178. & sub num. 181. fol. 361. & 362. Etiam in moneta imaginaria, num. 190. fol. 363. Sed quid, si non consisteret de bonitate intrinseca, & de valore rei antiqua, sub num. 182. Vel, si creditor fuisset causa, vel participes mutuationis, num. 183. Et quid, supposita mora debitoris, num. 147. vers. aut, & sub n. 181. fol. 356. & 361. Et quid, supposita mora creditoris, num. 133. fol. 357.

Valor cuiusque merces crescit, & decrescit ex copia, & inopia, S. 5. sub num. 65. fol. 120
Valor rei vendita sine certo pretio estimatur ille, quo res valebat tempore venditionis, S. 1. q. 1. sub numero 417. fol. 72
Valor beneficij, exprimentus in eius impetratione, debet exprimi, attento cursu illius monete in Curia, S. 2. gl. 5. num. 111. fol. 351
Valor moneta, vide supra in verbo, Moneta, vers. pretium, & vers. valor.
Valor, vide supra in verbo, Pretium.

Variatio.

Variatio an sit licita de una via executiva ad aliam viam executivam, & presertim in Civitate Genua nunquid liceat, intentato remedio status de causis executivis, transire ad remedium status de causis brevioribus, S. 7. gl. 5. num. 11. & seg. fol. 462
Actor si caperit agere via ordinaria, nunquid possit transire ad executivam, S. 7. gl. 5. num. 14. fol. 462

Vectigal.

Vectigal, vide supra in verbo, Gabella.

Vellus.

Vellus muricis ad privato vendi non potest, S. 1. q. 1. sub n. 357. exempl. 1. fol. 96

Venahitarius.

Venahitarius differt a mercatore, S. 1. q. 1. sub num. 11. fol. 2

Vendere, Venditio, Venditor.

Vendere sibi ipsi quis non potest, S. 1. q. 7. par. 1. num. 14. fol. 134. Potest, si emat alieno nomine, & c. S. 6. gl. 1. num. 69. fol. 455
Vendere mercem maiori pretio, quam valeat in loco, ubi venditur, eo quia venditor erat paratus illam portare ad locum, ubi minori pretio venderetur, sed rogatus

vendit, & non accedit, est licitum, dummodo sita presentis pecunia, S. 1. q. 7. par. 2. ampl. 8. num. 6. & 14. Et dummodo cesset fraus, num. 15. Quamvis alij affirmant indistincte, esse illicitum, num. 13. fol. 69. & seg. q.

Vendere cariori pretio ad tempus, quam presentis pecunia ex quibus causis liceat, S. 1. q. 7. par. 1. sub num. 75. & seg. 84. & seg. fol. 148. 145. & seg. q. Et potest iura conscientia vendere cariori pretio, qui vere malitiam minori vendere pecunia presentis, num. 77. in fine, fol. 150

Vendere carius rem fructifram cum dilacione ad solvendum, est licitum, S. 1. q. 7. par. 2. ampl. 8. num. 162. fol. 205

Vendere carius ratione loci, non est peccatum, S. 1. q. 7. par. 1. num. 51. fol. 143

Vendere carius propter urgentem necessitatem emptoris, vel, & c. est iniustum cum obligatione restituendi, S. 1. q. 7. par. 3. limit. 6. num. 3. fol. 295

Vendere rem alienam, an & quando sit iustum, & quando venditio teneat, S. 1. quest. 1. sub num. 556. exempl. 6. fol. 95

Vendere granum pro certo pretio, quod in instanti currit, sed cum patio, quod pretium possit auferri, sed non minus, est usura, S. 1. q. 7. par. 3. limit. 8. num. 2. fol. 299

Estimari quod potest pecunia, potest etiam vendi, S. 1. q. 4. n. 31. fol. 108

Communitari quod potest, potest etiam vendi, ead. q. 4. n. 31. ibid.

Locari quod potest, est vendibile, ead. q. 4. n. 23. Sed non e contra, num. 24. fol. 107

Res etiam mandata nata vendi potest, S. 6. glof. 1. n. 66. fol. 435

Vendi quia non possim, S. 1. q. 1. sub numer. 556. fol. 96. & seg. q.

Sarracenis, & hostibus Populi Romani vendi non potest, S. 1. q. 1. sub num. 557. exempl. 1. fol. 96. & q. 7. par. 3. limit. 17. num. 24. fol. 307

Venditio rerum, quarum pretium singulis messibus, certisque terminis variari solet, ideoque est incertum, sit vel pro certo pretio convento, vel pro pretio suspendendo, S. 1. q. 5. num. 65. & 66. fol. 120. & q. 7. par. 2. ampl. 14. sub num. 1. vers. confirmatur, fol. 247

Venditio quando presumatur feneratoria, S. 1. q. 1. n. 476. fol. 79. Sed cessat presumptio in certis; & ideo licet venditio fieri cum lesione ultra dimidium, cum patio retrovendendi, & solito feneratoris, tamen si constaret de certa intentione vendendi, & emenda, emptio posset solum esse iniusta, sed non illicita, an usuraria, q. 7. par. 2. ampliat. 10. sub num. 6. exten. 5. & nu. 27. vers. tempora, fol. 220. & 224

Venditio quando ex modestitate pretij, alisque coniecturis presumatur simulata, & in fraudem usurarum, S. 1. q. 7. par. 2. ampl. 10. num. 23. & 24. & 31. fol. 224. 225

Venditio, etsi facta sit pro iusto pretio, tamen potest esse simulata, & usuraria, ead. ampl. 10. num. 32. fol. 225

Venditio pro minori pretio propter anticipatam solutionem, vel e converso, pro maiori propter dilatatam solutionem habet in se mutuum paliatum, S. 1. q. 7. par. 1. sub numer. 24. & 25. fol. 136. 137. Ideoque videtur usuraria, & peccaminosa, sub num. 27. & 28. & 84. fol. 137. 154. Explicatur, sub num. 77. & seg. fol. 150.

Aichi Gakuin University
Library & Information Center

INDEX.

Datio in solutum, & quomodo differant, §. 1. q. 1. sub n. 209. vers. 109. fol. 38.
Venditio & emptio rerum letium inter amicos praese...

Et hoc habet locum, etiam si vendens rem esse bonam perfusorie affirmaverit, non tamen animo suscipiendi...

Aichi Gakuin University Library & Information Center

INDEX.

Verba civilia perfusorie prolata, non animo errorum veniendi, non obligant, §. 7. gl. 2. sub n. 81. fol. 452.
Verba (per lencra volta, o d'altri sopra di voi) quid importent, §. 3. gl. 2. num. 1. fol. 411.

Vita hominis in censu vitalicio est pretio estimabilis, §. 1. q. 1. sub num. 298. fol. 55.
Vita hominis apud mercatores quomodo affectetur a periculis, praesertim mortis, eadem q. 1. num. 293. fol. 54.

I N D E X.

5. nu. 91 fol. 472. Et donec cessat manifestare, non debet
audiri, n. 92. Et quid in Civitate Genue, quando vxor
non agit, sed venit excipiendo, num. 93. & seqq. fol.
106
Vxor apud Arabos, vide supra in verbo, Arabi.
Vxor, agens ad repetitionem dotis propter inopiam viri,
quomodo debent probare inopiam, vide supra in verbo,
inopia.
Vxor sententiam, quam obtinuit pro repetitione dotis
contra maritum, vergentem ad inopiam, non potest
executi contra tertium possessorem, vide supra in ver-
bo, Sententia pro uxore.

F I N I S.

Aichi Gakuin University
Library & Information Center